

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 02524-11/2021-ERU

V Jihlavě dne 8. března 2022

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **PREdistribuce, a.s.**, se sídlem Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha 5, IČ: 273 76 516 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02524-6/2021-ERU ze dne 25. června 2021 (sp. zn. OSR-02524/2021-ERU), kterým Energetický regulační úřad podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, kterým Energetický regulační úřad uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, jehož se měl dopustit tím, že jako držitel licence s předmětem podnikání distribuce elektřiny v rozporu s § 25 odst. 3 písm. c) energetického zákona přerušil dne 13. června 2019 dodávku elektřiny do odběrného místa zákazníka (pan [REDAKCE], nar. 6. února 1953, bytem [REDAKCE], EAN [REDAKCE]), ačkoli k tomu nebyl oprávněn, jelikož nebyly splněny zákonné předpoklady neoprávněné distribuce elektřiny ve smyslu § 53 energetického zákona, za což byla účastníkovi řízení udělena pokuta ve výši 10 000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 tohoto zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti PREdistribuce, a.s., se sídlem Svornosti 3199/19a, 150 00 Praha 5, IČ: 273 76 516, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02524-6/2021-ERU ze dne 25. června 2021 se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní šetření a správní řízení na prvním stupni

Na základě podnětu zákazníka společnosti PREdistribuce, a.s., pana [REDAKCE], ze dne 21. června 2019, provedl Energetický regulační úřad šetření ohledně neoprávněného zásahu v odběrném místě zákazníka, který spočíval v demontáži elektroměru. Bylo zjištěno, že dne 13. června 2019 účastník řízení přerušil distribuci a dodávky elektřiny

do odběrného místa zákazníka, což odůvodnil neoprávněnou změnou rezervované kapacity v odběrném místě.

Dne 2. prosince 2003 uzavřel účastník řízení se zákazníkem smlouvu o připojení odběratele k distribuční soustavě, téhož dne obdržel od zákazníka žádost o uzavření smlouvy o dodávce elektřiny, číslo zákaznického účtu [REDAKCE], se specifikací hlavního jističe [REDAKCE], charakter „B“. Analýzou dat získaných z elektroměru účastník řízení zjistil, že instalovaný hlavní jistič před elektroměrem umožňuje nad rámec technických možností smluvně sjednaného jističe přenos proudu až do hodnoty I_n [REDAKCE]. Při kontrole odběrného místa dne 13. června 2019 byla tato skutečnost ověřena, přičemž bylo rovněž zjištěno, že instalovaný hlavní jistič je přeznačen na jinou hodnotu. U výrobce bylo potvrzeno, že jistič byl vyroben s vypínací hodnotou I_n [REDAKCE]. Přestože se účastník řízení opakovaně odkazoval na § 25 odst. 3 písm. c) bod 3. energetického zákona, když výše popsany stav vyhodnotil jako neoprávněnou distribuci elektřiny bez právního důvodu podle § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona, Energetický regulační úřad uzavřel kontrolní šetření s tím, že společnost PREDistribuce, a.s., jako držitel licence na distribuci elektřiny překročila své oprávnění, neboť v odběrném místě zákazníka nedocházelo k neoprávněné distribuci elektřiny z elektrizační soustavy.

Po vyhodnocení shromážděných podkladů dospěl správní orgán k závěru, že bylo prokázáno, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení, přičemž byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V souladu s §150 správního řádu a § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), proto vydal příkaz č. j. 02524-3/2021-ERU ze dne 29. dubna 2021, jehož doručením účastníkovi řízení dne 3. dubna 2021 bylo zahájeno správní řízení. Za spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že jako držitel licence s předmětem podnikání distribuce elektřiny v rozporu s § 25 odst. 3 písm. c) téhož zákona přerušil dne 13. června 2019 dodávku elektřiny do odběrného místa zákazníka, ačkoli nebyly splněny zákonné předpoklady neoprávněné distribuce elektřiny podle § 53 energetického zákona, uložil správní orgán účastníkovi řízení pokutu ve výši 10 000 Kč. Dne 5. května 2021 podal účastník řízení proti vydanému příkazu v zákonné lhůtě odpor, kterým byl příkaz zrušen, a správní orgán pokračoval v řízení. Ve svém odporu účastník řízení namítal, že zákonné důvody pro přerušování dodávky elektřiny do odběrného místa zákazníka byly dány a současně že nebyla naplněna materiální stránka vytýkaného přestupku.

Dne 11. května 2021 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyznění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit aktuální majetkové poměry spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu § 36 správního řádu a požádat o nařízení ústního jednání v souladu s § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Účastník řízení již žádné další vyjádření ani podklady správnímu orgánu nezaslal.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím č. j. 02524-6/2021-ERU ze dne 25. června 2021 Energetický regulační úřad uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona, jehož se měl dopustit tím, že neoprávněně přerušil dodávku elektřiny do odběrného místa zákazníka, přestože pro takový postup nebyly splněny zákonné podmínky,

za což byla účastníkovi řízení udělena pokuta ve výši 10 000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán zejména konstatoval, že ze shromážděných podkladů nevyplývá, že by nastala zákonem předvídaná situace podle § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona, tj. že by docházelo k neoprávněné distribuci. Byli v odběrném místě nainstalován hlavní jistič s hodnotou [REDAKCE] namísto smluvně dohodnutého [REDAKCE], měl provozovatel distribuční soustavy nárok doučtovat náklady spojené s vyšší hodnotou jističe, nikoliv právo zákazníkovi přerušit dodávku elektřiny. Současně se z podkladů nepodává, že se jednalo o neoprávněný odběr podle § 51 energetického zákona. Účastník řízení tak v odběrném místě odmontoval elektroměr neoprávněně. Odebírání elektřiny přes hlavní jistič s vyšším než smluveným rozsahem, tedy v rozporu se smlouvou, nelze považovat za odběr bez právního důvodu, jak dovozuje účastník řízení. Taxativní vymezení § 53 odst. 1 energetického zákona neposkytuje prostor pro rozšíření podmínek znamenajících neoprávněnou distribuci elektřiny. Svým jednáním účastník řízení naplnil jak formální, tak materiální stránku vytýkaného přestupku. Účastník řízení neoprávněně přerušil dodávku elektřiny do odběrného místa zákazníka, v důsledku čehož byl zákazník a jeho manželka, oba v důchodovém věku, několik dní bez dodávky elektřiny. Narušil tak veřejný zájem na ochraně práv zákazníků, mj. před svévolným přerušením dodávky pro běžný život nezbytné komodity. Liberační důvody nebyly naplněny.

Stav, kdy se v místě zákazníka nacházel přeznačený hlavní jistič s hodnotou [REDAKCE]

na hodnotu [REDAKCE] byl zcela jistě závadný, avšak tato skutečnost neodůvodňovala přerušování dodávky. Jednání účastníka řízení nelze opřít ani o případné porušení povinnosti zákazníka podle § 28 odst. 2 písm. d) energetického zákona, závadný stav měl podle účastníka řízení trvat od 2. prosince 2003 do 13. června 2019, nesrovnalosti tak mohly být zjištěny při provádění pravidelných kontrol/revizí v odběrném místě již dříve. Zákazník nebyl na odpojení elektřiny nijak upozorněn a nebyla mu dána možnost vyřešit situaci jiným způsobem. Odběr elektřiny skrze jistič s vyšší hodnotou neměl výraznější vliv na distribuční síť účastníka řízení, jelikož by tento zcela jistě uvedenou skutečnost zaregistroval již dříve. Navíc účastník řízení doučtoval zákazníkovi platby za příkon v souladu s cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu částkou [REDAKCE] (celková výše náhrady škody včetně 21 % DPH), která byla zákazníkem dle všeho uhrazena.

Při stanovení pokuty přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti zejména k tomu, že se neoprávněně odpojení elektřiny dotklo rovněž manželky zákazníka v důchodovém věku, jakož i ke skutečnosti, že protiprávní stav trval několik dní. Správní orgán přihlédl i k majetkovým poměrům účastníka řízení a pokutu stanovil v takové výši, aby neměla pro účastníka řízení likvidační charakter a současně splnila jak represivní, tak preventivní funkci. Stanovil pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše, a tuto považuje za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem.

III. Rozklad navrhovatele

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02524-6/2021-ERU ze dne 25. června 2021, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 28. června 2021, podal účastník řízení dne 9. července 2021 rozklad v plném rozsahu.

Správní orgán podle účastníka řízení neuvedl žádné konkrétní důvody pro konečné stanovisko, že v daném případě nedošlo k neoprávněné distribuci. Ve svém rozhodnutí správní orgán toliko cituje zákonnou úpravu a konstatuje závěr účastníka řízení o neoprávněné distribuci, aniž rozvíjí jakoukoli úvahu či rozbor § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Neuvádí konkrétní, podstatné náležitosti smlouvy o zajištění služby distribuční soustavy a neanalyzuje pojem „právní důvod“ [§ 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona] ve vztahu k těmto náležitostem. Nárok doučtovat náklady spojené s vyšší hodnotou jističe nevyplývá z energetického zákona, platná právní úprava zná toliko jediný způsob náhrady, a to prostřednictvím náhrady škody za neoprávněnou distribuci podle § 9 odst. 11 vyhlášky č. 82/2011 Sb., o měření elektřiny, v platném znění. K závěru o neoprávněné distribuci tak lze dospět rovněž úvahou o podstatě nároku distributora, jenž je svým charakterem spjat pouze s neoprávněnou distribucí elektřiny.

Úpravu dotčeného ustanovení energetického zákona je třeba vztahovat i na situace, kdy plnění neodpovídá dostatečně obsahu závazku nebo nepokrývá celý rozsah plnění, tj. jak bylo vyjádřeno v dřívější právní úpravě „rozpor se smlouvou“. Smlouva o zajištění služby distribuční soustavy musí podle § 50 odst. 6 energetického zákona obsahovat rovněž hodnotu rezervovaného příkonu (jističe). Pokud došlo ke změně hodnoty jističe (zvýšení hodnoty jističe bez vědomí distributora), pak lze realizované plnění (tedy distribuci) nad sjednanou výši rezervovaného příkonu považovat za využití služby distribuční soustavy bez právního důvodu. V předchozí právní úpravě platné do 31. prosince 2015, tedy před novelou provedenou zákonem č. 131/2015 Sb., byla neoprávněná distribuce elektřiny v tehdy platném § 53 odst. 1) písm. d) energetického zákona vymezena jako „doprava elektřiny bez uzavřené smlouvy o přenosu nebo distribuci elektřiny, nebo v rozporu s touto smlouvou“. Z důvodové zprávy k zákonu č. 131/2015 Sb. přitom nevyplývá, že by záměrem zákonodárce mělo být zúžení případů, na něž dopadá neoprávněná distribuce, včetně odběru a distribuce s využitím jiné hodnoty jističe, než je předmětem uzavřené smlouvy. Pokud zákazník v odběrném místě využívá vyšší než sjednané jističení, dochází k ohrožení řádného provozu a poškození distribuční soustavy. Jediným možným způsobem, jak vadný stav napravit, je přerušování dodávky elektřiny, jež tak nelze chápat jako postih distributora vůči zákazníkovi.

Dále se účastník řízení ohradil rovněž proti posouzení materiální stránky přestupku. Pouhé odpojení od elektřiny k naplnění materiální stránky nepostačuje. Správní orgán se měl zabývat i dalšími aspekty jako je délka doby odpojení, ročním obdobím, kdy došlo k přerušování dodávky, konkrétními majetkovými a dalšími poměry zákazníka a okolnostmi, za kterých byla dodávka znovu obnovena. Správní orgán se vůbec nezabýval skutečností, že se v odběrném místě nacházel úmyslně přeznačený jistič, a došlo tak k neoprávněnému zásahu do zařízení náležejícího k distribuční soustavě. Navíc k využívání jiné, než sjednané hodnoty jističe docházelo v odběrném místě zákazníka již v minulosti. S odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu se účastník řízení domnívá, že zvláštní okolnosti případu svědčí o tom, že materiální stránka přestupku nemohla být naplněna. Vzhledem k uvedenému účastník řízení navrhuje, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3

správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí Rada konstatuje, že bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Správní orgán dostatečně zjistil skutkový stav věci v souladu se zásadou materiální pravdy vyjádřenou v § 3 správního řádu. Některé závěry prvostupňového orgánu Rada přehodnotila, nikoli však zásadním způsobem, a ztotožnila se s konstatováním, že byla naplněna jak formální, tak materiální stránka vytykaného přestupku a že se tohoto přestupku dopustil účastník řízení.

V daném případě je zřejmé, že účastník řízení přerušil distribuci a tím i dodávky elektřiny do odběrného místa zákazníka z důvodu neoprávněné distribuce elektřiny. Podle § 25 odst. 3 písm. c) energetického zákona provozovatel distribuční soustavy má právo omezit nebo přerušit v nezbytném rozsahu dodávku elektřiny účastníkům trhu s elektřinou při neoprávněné distribuci elektřiny podle § 53. V § 25 odst. 3 energetického zákona se projevují dva základní principy právní úpravy omezení dodávek ze strany provozovatele distribuční soustavy. Jednak se jedná o taxativnost důvodů, které mohou k omezení vést. Dále se jedná o požadavek přiměřenosti, který plyne jak z nutnosti restriktivního výkladu (neboť se jedná o z hlediska dopadů zásadní opatření narušující rovnost účastníků soukromoprávního vztahu, které je jedné straně tohoto vztahu, která má navíc silnější ekonomické postavení, dáno k dispozici), tak s ohledem na stanovení požadavku posuzování nezbytnosti přerušení ve vztahu k rozsahu tohoto opatření.

Podle § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona neoprávněným přenosem a neoprávněnou distribucí elektřiny je využití služby přenosové soustavy nebo služby distribuční soustavy bez právního důvodu nebo pokud právní důvod odpadl.

Účastník řízení považuje obvinění ze spáchání přestupku za neopodstatněné, neboť se podle jeho názoru jednalo o neoprávněnou distribuci podle § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona. Argumentuje zejména tím, že kapacita byla v odběrném místě využívána v rozporu s uzavřenou smlouvou. Rada se však s výkladem účastníka řízení nemůže ztotožnit.

Především je nutno předestřít, že § 25 odst. 3 písm. c) a § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona neuvádí obecně porušení závazku ze smlouvy jako důvod přerušení dodávky elektřiny, pouze v některých specifických případech (neumožnění odečtu elektroměru, údržby apod.). Zároveň nelze mít za to, že by zde posuzovaný případ, kdy v odběrném místě byl užíván jistič jiné hodnoty, znamenal natolik zásadní porušení závazku, aby se mohlo jednat o zneužití práva na straně zákazníka, které by nepožívalo právní ochrany a bylo by tak možno uvažovat o neplnění závazku ze strany distributora. To vyplývá již ze skutečnosti, že zjištěný stav v odběrném místě existoval velmi dlouhou dobu, a nejen že nepůsobil zásadní potíže při distribuci elektřiny, ale dokonce ani velmi dlouhou dobu nebyl zaznamenán. Stejně tak nelze s určitostí tvrdit, že by si zákazník jakožto strana závazku tohoto stavu vůbec byl vědom.

Ačkoli je zjevné, že v odběrném místě byla odčerpávána distribuční kapacita nad rámec sjednaného závazku, a to patrně bez vědomí distributora (nutno konstatovat, že jak není prokázáno, že by jistič neoprávněně instaloval zákazník, není ani vyloučeno, že ho v minulosti instaloval právní předchůdce účastníka řízení), nemohlo se jednat o distribuci bez právního

důvodu tak, jak ji upravuje výše uvedené ustanovení. Námitky účastníka řízení, jež opírá o předchozí právní úpravu, jakož i důvodovou zprávu k zákonu č. 131/2015 Sb. nejsou opodstatněné, jelikož rozhodující pro daný případ není polemika o úmyslech zákonodárce, nýbrž platná právní úprava, která hovoří jasně, když porušení závazku jako důvod omezení dodávek neuvádí, a podle názoru Rady tak činí správně, protože takto široce formulovaný důvod by při paušální aplikaci mohl být používán prakticky kdykoliv (např. při jakémkoliv prodlení zákazníka).

Právní důvod je nutno chápat v daném případě jakožto závazek mezi distributorem a odběratelem, na jehož základě je distribuce poskytována a dodávky umožněny, o jiný právní důvod než závazek, a to založený smluvním ujednáním, se reálně jednat nemůže. Není namístě vztahovat absenci právního důvodu na případy, kdy závazek zakládající poskytování služby distribuční soustavy prokazatelně vznikl a existuje, ale dochází k jeho porušení (příčemž je vůbec otázkou, kterou smluvní stranou), v daném případě ve využití služby nad rámec sjednaného závazku. Pojem „právní důvod“ v předmětném ustanovení energetického zákona dopadá tedy například na situace, kdy smlouva není vůbec uzavřena či zanikne, nikoliv na případy, kdy je v rozporu se skutečným stavem pouze jediný z údajů ve smlouvě. Odběr elektřiny přes hlavní jistič s vyšším než smluveným rozsahem tudíž nelze považovat za využití služby distribuční soustavy bez právního důvodu, neboť uzavřená smlouva zde představuje platný právní titul, na základě kterého je služba v souladu se zákonem využívána. Během řízení nebylo zjištěno, že právní titul pro využití soustavy neexistuje nebo odpadl. Účastník řízení tak měl zvolit jiný postup k odstranění nesrovnalostí, byl oprávněn odstoupit od smlouvy nebo doúčtovat náklady spojené s tím, že byla v odběrném místě využívána vyšší než smluvená kapacita, nikoliv však bez dalšího dodávku elektřiny přerušit. Na tomto místě Rada současně zdůrazňuje, že ačkoli nebylo shledáno naplnění podmínek pro odběr bez právního důvodu, zákazník zjevně využíval kapacitu sítě nad sjednaný rámec, a došlo tedy k porušení smlouvy.

Energetický regulační úřad na okraj uvádí, že si je vědom praxe, kdy jsou v některých situacích vyhodnocovány rozpory reálného stavu v odběrných místech se smlouvou o zajištění služby distribuční soustavy jako důvod pro přerušování dodávek, avšak znovu konstatuje, že takový postup nemá oporu v zákoně. Naplnění skutkové podstaty využití služby distribuční soustavy bez právního důvodu nebo pokud právní důvod odpadl tak, jak jej vymezuje § 53 odst. 1 písm. c) energetického zákona, připadá totiž v úvahu pouze tehdy, jestliže právní titul zcela absentuje nebo existoval, ale v souvislosti s konkrétní právní skutečností následně odpadl, přičemž služba distribuce je nadále využívána. Je zřejmé, že v momentě, kdy zcela prokazatelně po celou dobu existovala platná smlouva o dodávce elektřiny ze dne 2. prosince 2013, a tedy i právní titul pro zajištění služby distribuce, nelze institut neoprávněné distribuce aplikovat. Účastník řízení měl při zjištění nesrovnalostí zvolit jiné prostředky k nápravě závadného stavu.

Z okolností případu je dále zřejmé, že nedošlo k bezprostřednímu ohrožení spolehlivosti distribuční soustavy, jež by odůvodňovalo nutnost okamžitého odpojení odběrného místa ze systému. S ohledem na dobu, po kterou závadný stav v místě trval (podle tvrzení účastníka řízení přibližně 15 let), během které pracovníci provozovatele distribuční soustavy v místě jistě prováděli pravidelné revize a kontroly, se lze celkem oprávněně domnívat, že k pochybení mohlo dojít i na straně distributora. V každém případě je zde dána od samého počátku pochybnost, zda zákazník o závadném stavu věděl, což však nebylo ze strany účastníka řízení žádným způsobem ověřováno. Postup účastníka řízení, kdy zákazníkovi odpojil dodávky

elektřiny, navíc bez jakéhokoli předchozího upozornění či pokusu o jednání, nenachází oporu v zákoně a v souvislostech případu se jeví přinejmenším jako nepřiměřený.

Pokud jde o další námitky účastníka řízení, v řízení nebylo zjištěno, že by účastník řízení doučtoval zákazníkovi náklady spojené s vyšší hodnotou jističe ve smyslu § 9 odst. 11 vyhlášky o měření elektřiny jako náklady za neoprávněnou distribuci. Účastník řízení ve svém dopise ze dne 13. června 2019 sdělil, že doučtoval zákazníkovi pouze platby za příkon v sazbě [REDAKCE] podle cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozhodném období v částce [REDAKCE] Kč včetně DPH. Prvostupňový orgán se v rámci správního řízení nezabýval případným neoprávněným zásahem do zařízení, jelikož tato skutečnost nebyla pro posouzení, zda došlo ke spáchání přestupku podle § 91 odst. 4 písm. r) energetického zákona či nikoli, podstatná. Tato otázka by byla relevantní tehdy, pokud by se jednalo v odběrném místě o neoprávněný odběr, což nebylo tvrzeno a jednak by se muselo jednat o odběr v přímé souvislosti s neoprávněným zásahem do zařízení distribuční soustavy. V daném případě, i kdyby zákazník skutečně provedl zásah v podobě výměny jističe před elektroměrem, nečinil tak jistě za účelem neoprávněného odběru elektrické energie, tu odebíral na základě smlouvy a dodávka byla měřena. Nadto jednání účastníka řízení zcela postrádalo požadavky přiměřenosti vyplývající z § 25 odst. 3 písm. c) energetického zákona, když jednak nebylo vůbec zřejmé, že to byl zákazník, kdo provedl záměnu elektroměru, jednak při délce trvání tohoto stavu jistě nebylo přiměřenou reakcí na toto případné porušení závazku přerušovat dodávku elektřiny bez dalšího. K tomu je třeba dále doplnit, že nebylo zjištěno, že by k jakémukoliv zásahu vůbec došlo (zjištění v tomto smyslu byl přitom povinen činit již účastník řízení, neboť on se opíral o zákonný důvod k přerušení dodávek). Uváděl-li v rámci vysvětlení ze dne 21. srpna 2019 účastník řízení, že „v daném případě došlo k instalaci hlavního jističe o hodnotě [REDAKCE], nejen v rozporu se sjednanou hodnotu [REDAKCE], ale také k přeznačení instalovaného jističe tak, aby vizuálně nebylo možné navýšení hodnoty zjistit, proto také nedošlo k zjištění uvedené závady při výměně elektroměru dne 7. 9. 2010“, je třeba uvést, že se jednalo jen o presumpci, že jistič zákazník vyměnil. Koneckonců v rámci šetření účastník řízení předložil Technický doklad instalace hlavního jističe [REDAKCE] ze dne 2. prosince 2003 vystavený pracovníky jeho právního předchůdce. V daném případě lze konstruovat dvě v zásadě stejně pravděpodobné skutkové verze, buď mohl výměnu jističe provést zákazník bez vědomí účastníka řízení, anebo byl nesprávný jistič instalován již v roce 2003 za součinnosti právního předchůdce účastníka řízení. Ani v jednom případě by se však nejednalo o důvod bezprostředního omezení dodávek.

Dále Rada uvádí, že blíže neurčený judikát Nejvyššího správního soudu citovaný účastníkem řízení nepovažuje za relevantní pro posuzování projednávaného případu. Z argumentace účastníka řízení není zřejmé nejen, o který konkrétní rozsudek se má jednat, ale ani jaké mají být ony zvláštní okolnosti případu svědčící o tom, že materiální stránka přestupku nebyla naplněna. Prvostupňový orgán se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal s aspekty prokazujícími, že jednání účastníka řízení naplnilo formální stránku přestupku a také že dosáhlo i dostatečné míry škodlivosti pro společnost, takže byla naplněna rovněž jeho materiální stránka. V daném případě je třeba vycházet z toho, že dopady aplikace institutu přerušení dodávek jsou významné, neboť zákazník nemá možnost si dodávky reálně zajistit jiným způsobem a distributor zde realizuje své právní postavení vycházející z ekonomické závislosti zákazníka. Uloženou pokutu shledala Rada za odpovídající a dostatečně odůvodněnou. Účastník řízení ve svém rozkladu v podstatě zopakoval námitky

uplatňované již dříve v řízení, se kterými se již vypořádal ve svém rozhodnutí prvostupňový orgán. V řízení o rozkladu pak nebyly zjištěny žádné skutečnosti opravňující zrušení napadeného rozhodnutí, jak požaduje účastník řízení.

V. Závěr

Po přezkumu napadeného rozhodnutí a postupu Energetického regulačního úřadu a po zvážení rozkladových námitek účastníka řízení dospěla Rada Energetického regulačního úřadu jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a současně ob stojí požadavkům kladeným § 68 odst. 3 správního řádu na odůvodnění rozhodnutí. Rada proto rozhodla o zamítnutí rozkladu účastníka řízení a napadené rozhodnutí potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

PREdistribuce, a.s.